

і пам'ятають, що в успіху лікаря є два крила – класична й альтернативна медицина. А попереду ще багато сторінок історії кафедри, де з'являться нові славетні імена, традиції, наукові відкриття. Проте важливо пам'ятати про витoki цих здобутків і про тих, хто своєю самовідданою працею заклав у них першу цеглинку і проклав шлях крізь терни до зірок.

УДК 615.322.61.57.014

DOI:10.33617/2522-9680-2019-3-56

Т. П. Гарник, К. В. Гарник, В. О. Петришева, Парчамі Газає
Сепидех, А. Ю. Ігнатова

ВІД ІСТОРІЇ РЕНЕСАНСУ ДО РЕАЛІЙ СЬОГОДЕННЯ КАФЕДРИ

Ключові слова: фітотерапія, гомеопатія, біоенергоінформаційна медицина, кафедра, історія.

Автори розкрили історію, методологію становлення однієї із перших кафедр: як навчально-методичної, наукової та лікувальної роботи колективу та алгоритму викладання дисциплін.

Т. П. Гарник, К. В. Гарник, В. А. Петришева, Парчамі Газає
Сепидех, А. Ю. Ігнатова

ОТ ИСТОРИИ РЕНЕССАНСА К НАСТОЯЩИМ РЕАЛИЯМ КАФЕДРЫ

Ключевые слова: фитотерапия, гомеопатия, биоэнергоинформационная медицина, кафедра, история.

Авторы раскрыли историю, методологию становления одной из первых кафедр: как учебно-методической, научной и лечебной работы коллектива и алгоритма преподавания дисциплин.

T. P. Garnyk, K. V. Garnik, V. A. Petrishcheva, Parchami Ghazae
Sepideh, A. U. Ihnatova

FROM CREATION OF THE DEPARTMENT TILL CURRENT TIME

Key words: phytotherapy, homeopathy, bioenergoinformation medicine, department, history.

Authors revealed the history and methodological establishment of department: as educational, methodological, scientific and therapeutic tasks of staff and algorithm of teaching disciplines

Надійшла до редакції 26.08.2019

DOI:10.33617/2522-9680-2019-3-62

УДК (049.32)615 015.32

РЕЦЕНЗИЯ НА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНОЕ ВИДАНИЕ «СИЛА ГОМЕОПАТИИ» К. МЕД. Н., ДОЦЕНТА ЛАРИСИ ПЕТРИВНИ ГУЦОЛ

- І. С. Чекман, д. мед. н., проф., член-кор. НАН і НАМН України, проф. каф. фармакол., патол. фізіол., клін. фармакол. і фармац., технол. ліків
- ПВНЗ «Київський медичний університет»

Прочитав книгу Лариси Петрівни Гуцол «Сила гомеопатії». Гортаю сторінки книги знову і знову... Ми особисто знайомі з автором з 1998 року. Наше знайомство відбулося на Міжнародному конгресі з гомеопатії в Одесі. І я, і Лариса Петрівна виступали з доповідями. Потім ми часто зустрічалися, з року в рік, на наукових медичних форумах різного рівня. Книга «Сила гомеопатії», як і всі доповіді Лариси Петрівни, дійсно яскрава і надзвичайно корисна.

У сучасних умовах глобальних трансформацій у системі охорони здоров'я особливо актуальними стають питання пошуку методів лікування і оздоровлення пацієнтів, які здатні забезпечити високу ефективність, цілісний підхід до проблем пацієнта, відсутність токсичних та інших побічних дій. Саме ці риси притаманні гомеопатії, що забезпечує цьому методу вагоме місце у системі сучасної фармакотерапії. Це підтверджується

стратегією Всесвітньої організації охорони здоров'я та інших міжнародних медичних організацій щодо розвитку застосування гомеопатії як методу альтернативної медицини у сучасних системах охорони здоров'я.

У зв'язку з цим науково-популярна книга «Сила гомеопатії» викликає особливий інтерес, адже написана вона практикуючим лікарем, фахівцем вищої кваліфікаційної категорії в області терапії, загальної практики – сімейної медицини, народної та нетрадиційної медицини, кандидатом медичних наук, доцентом, Головою Правління Гомеопатичної асоціації «ГОМЕОАСТРА» Ларисою Петрівною Гуцол, яка успішно практикує гомеопатію уже понад 25 років. Крім того, автор має великий досвід викладання методу гомеопатії студентам Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова.

На мою думку, саме поєднання багатого практичного

й педагогічного досвіду дало змогу автору доступною мовою, лаконічно і системно викласти принципи класичної гомеопатії. Ця наука представлена як потужна система альтернативної медицини, яка ґрунтується на фундаментальних законах Природи.

Слід окремо відзначити вишуканість української мови представленої науково-популярної книги. І це не дивно, адже Л. П. Гуцол не тільки лікар – вона ще й філолог за освітою.

Книга «Сила гомеопатії» є невеликою за обсягом. І я бачу в цьому вагомому досягненні автора: сьогодні людина настільки перевантажена повсякденними справами, що на читання книг залишається обмаль часу. А Лариса Петрівна усього на 100 сторінках змогла надати читачеві грамотну, досить повну інформацію про класичну гомеопатію і про те, яку користь цей метод може дати кожній родині! Автор знайомить читача з історією гомеопатії, її законами та принципами дії.

Вважаю цілком доречним висвітлення рівня освіти автора книги, її досвіду у різних галузях офіційної медицини й гомеопатії, а також міжнародного визнання її напрацювань. Людина, яка вперше візьме у руки цю книгу, відразу зрозуміє, що інформацію про гомеопатію дає високоосвічений авторитетний фахівець.

Випадки із практики авторки, які наведені у книзі, є безсумнівною окрасою цієї книги, оскільки вони яскраво ілюструють ефективність класичного гомеопатичного підходу. Особливо важливим є те, що усі вони підтверджені документально.

Слід підкреслити, що розкриваючи основні переваги класичної гомеопатії Л. П. Гуцол водночас виявляє надзвичайно коректне ставлення до офіційної медицини і вказує на те, що гомеопатія, як і інші методи нетрадиційної медицини, не є панацеєю. Автор також інформує читача про те, що у ряді випадків необхідно застосовувати інтегративний підхід до лікування пацієнта.

Окремо хочеться зупинитися на аналізі Розділу 18 «Коли гомеопатія здатна допомогти уникнути хірургічної операції». Тут наведено надзвичайно цікаву інформацію, яку авторка віднайшла у працях великого хірурга Миколи Івановича Пирогова: «Приклади зцілення ... силами природи, як відомо, розкидані в літописах мистецтва, і в цих окремих випадках ми не бачимо нічого спільного, характеристичного, що і відрізняє їх від інших випадків, де хвороба невиліковна. Ймовірно, є щось таке для нас приховане, що в цих випадках лікування повідомляє всьому руйнівному процесу інший переворот...».

М. І. Пирогов наводить приклади зцілення природою, зокрема, такий, визнаний невиліковним, випадок, в якому може бути «приписано зцілення лікам і саме гомеопатичним». Наскільки актуальними сьогодні є ці слова великого лікаря! Будучи геніальним хірургом, як глибоко М. І. Пирогов шанував сили природи, як справедливо цінував гомеопатію!

У кожному розділі авторка пропонує список рекомендованої літератури та інтернет-ресурсів, у якому представлені роботи провідних вітчизняних і зарубіжних лікарів-гомеопатів. У цьому списку читач має можливість ознайомитися з джерелами, написаними українською, російською, англійською, німецькою мовами, що висвітлюють гомеопатію як метод, який має солідне наукове підґрунтя з точки зору доказової медицини, а також розкривають ефективність його застосування при лікуванні різних захворювань. Крім того, вже тільки проглянувши списки рекомендованої літератури, читач матиме уяву про розвиток гомеопатії у світі.

Особливий інтерес викликають відгуки колег і професіоналів про авторку книги і гомеопатію, які дають читачеві усвідомлення місця та ролі гомеопатії у системі сучасної медицини і медичної освіти, а також підтверджують визнання Л. П. Гуцол як лікаря і викладача в Україні й на міжнародному рівні.

Заслугою авторки, безперечно є те, що вона не применшує інтелект читача і веде з ним серйозну бесіду про основи розвитку патологічних процесів в організмі людини, чітко й грамотно розповідає читачеві, що таке класична гомеопатія, якими великими є її лікувальні та профілактичні можливості, переваги.

На мій погляд, надзвичайно корисним було б представити у цій книзі ще й розділ, який би висвітлював законодавчу базу застосування гомеопатії в Україні. Гадаю, читачеві корисно було б дізнатися про те, що у Законі України «Про лікарські засоби» відмічено, що гомеопатичні ліки у нашій країні визнано лікарськими засобами; у Державній фармакопеї України є окремі розділи, присвячені гомеопатичним лікарським засобам; гомеопатичні лікарські засоби зареєстровані у Державному реєстрі лікарських засобів України; існує низка навчальних програм з гомеопатії для студентів медичних університетів, затверджених Міністерством охорони здоров'я України, тощо. Вважаю за доцільне рекомендувати Л. П. Гуцол у її подальших наукових та науково-популярних публікаціях висвітлити питання законодавчої бази, на якій ґрунтується сьогодні застосування гомеопатії як у нашій країні, так і за кордоном. Тим більше, що Лариса Петрівна під час своїх наукових досліджень глибоко вивчала ці питання.

Отже, на мій погляд, книга Л. П. Гуцол «Сила гомеопатії» дійсно може стати настільною книгою для широкого кола читачів, які свідомо прагнуть здорового довголіття. Цінність цього видання вбачаю також у тому, що воно може сприяти покращанню взаєморозуміння лікарів-представників офіційної медицини і лікарів, які практикують гомеопатію, в ім'я Здоров'я Людини.

Київ, 9 січня 2019 року

Надійшла до редакції 12.08.2019

